

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 38. Dissidia inter Cæsarem & Pontificem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](#)

perrime accepimus, æquum propterea exi- Sæc. XVIII.
 stimamus præsertim, ut nostram erga Re- A.C. 1717.
 gem, qui Nobis & Ecclesiæ satisfacere non
 erubuit, paternam charitatem luculento ali-
 quo testimonio comprobemus, virum hunc
 ei gratum, simulque de Apostolica Sede ac
 de publica caufsa præmissis nominibus bene
 meritum Fraternitatum vestrarum numero
 adscribere, ut alacrius ad alia, & quidem
 majora in posterum peragenda, quæ Chri-
 stianæ Reipublicæ & catholicæ Ecclesiæ læta
 esse possint, & utilia, tam Rex ipse, quam
 idem ejus Minister Alberonus amplissimo
 hoc Pontificiæ largitatis munere vehemen-
 tius inflamentur.

Hunc ergo Pontifex die duodecima
 Julii declaravit Cardinalem Diaconum.
 III. Eadem die hac dignitate auctus
 est Emericus Czacki Hungarus, Archi-
 episcopus Colocensis, Presbyter Car-
 dinalis tit. S. Eusebii.

§. XXXVIII.

Dissidia inter Pontificem & Cœ- sarem.

Ex ipsa Philippi V. invasione, & Al- Vit. Albe-
 beroni Abbatis inauguratione inter ron. tom. 3.
 Romanam & Cœsaream Aulas novæ pag. 92.
 Theatr. Eu-
 oriebantur dissensiones: quamprimum rop. t. 21.
 enim ab Hispano Rege susceptum novi pag. 410.
 belli consilium Carolo Imperatori in- Vid. supra
 Rr 3 notue pag.

Sæc. XVIII notuerat, mox Comiti de Gallas suo
A. C. 1717 apud Pontificem Legato negotium da-
bat, ut eidem significaret, haud incer-
tis rumoribus constare, quod Phi-
lippus Rex classem suam nullatenus
Tucas debellaturus, sed Sardiniam,
Cæsarisque ditiones invasurus, para-
tam teneret. Hujus rei se omnino in-
scium esse obtendebat Pontifex, post-
quam vero Hispani jamjam Sardiniam
invasissent, Cæsar a Pontifice petiit,
ut ejus copiæ per Pontificias ditiones
Neapolin versus libere transire possent,
& Pontificis Nuntius ex Hispania revo-
caretur, atque Alberonus Abbas præci-
puus tam perniciosi belli contra Cœl-
rem atque Italiam incitor cauila-
suam dicturus Römam vocaretur,
denique Patellius, qui hunc Abbatem
in Cardinalem nominari urgebat, ius
officio amoveretur: His petitis Ponti-
fex sine manifesta Hispani Regis offe-
sione annuere haud poterat, ut tamen
collusionis suspicionem a se amoliretur,
datis uti memoravimus, literis Philippi
Regi tentatam invasionem exprobra-
bat, simulque missio ad suos Germa-
niæ Nuntios scripto innocentiam, suam
que agendi rationem vindicabat: Ea-
dem vero contentio recruduit, dum
Pontifex Alberonum neglecto Stella
Tarentano Archiepiscopo, quem Cœ-

far per suum Legatum nominabat, non Sæc. XVIII.
 modo Purpura decoravit, sed etiam A.C. 1717.
 invitus licet, ad Hispani Regis peti-
 tionem eundem Hispalensem Archiepi-
 scopum confirmavit, Cæsari vero de-
 cimas reddituum in Italia ex bonis Ec-
 clesiasticis, & subsidia ad bellum Tur-
 ricum concedere, & fœdus contra Hi-
 spaniæ Regem inire renuit. Inde Im-
 perator vehementer commotus, per
 suum Legatum Comitem de Gallas
 Pontifici proponi jussit, ut a prætenso
 jure investituræ Regni Neapolitani de-
 sisteret, Ducatum Beneventanum ei-
 dem Regno redderet, & soli Impera-
 tori collationem quatuor Episcopatum
 Regai competere agnosceret, sciretque,
 solos Episcopos jus habere conferendi
 beneficia suis Diæcesanis, ita, ut Pa-
 palis Dataria alternativam exercere ne-
 queat, nec sibi reservare possit certas
 pensiones de Beneficiis Ecclesiasticis.
 Petebat insuper Imperator, ut Episco-
 patus atque Beneficia Regni Neapoliti-
 tani sint exempta ab Annatis, nec e-
 tiam Laici deinceps ex hoc Regno Ro-
 manum sint citandi, ibidemque abolito
 Tribunali Pontificio Alberonus digni-
 tate Cardinalitia exuatur, eoquod ipse,
 necnon Princeps de Cellamare Legatus
 Gallicus apud Hispanos nefaria tulis-
 sent consilia, atque ex ipsis Sultani li-

Rr 4

teris

Sæc. XVIII. teris constaret, Alberonum secreta cum
 A. C. 1717. Turcis confilia foviſſe, eapropter iſſu
 Pontificis Genuæ detentus erat, inde
 vero in Helvetiam elapsus, Romam
 venit, ubi de ſibi impaetis criminatio-
 nibus ſeſe apud Pontificem excuſabat,
 & Princeps de Cellamare ſuam inno-
 centiam vindicaturus, datis ad Aquæ
 vivam Cardinalem literis contra Ce-
 farei Legati accusationes ſeſe purga-
 bat; nihilominus Imperator, quia Pon-
 tifex duntaxat decimas ex Italæ ditio-
 nibus ei permisit, & Aldrovandum
 Nuntium ſuum duntaxat ex Hispanis
 revocavit, ceteris vero Cæſaris petitis
 annuere tergiversatus eſt, hinc Vien-
 nensi Nuntio Apostolico Aulæ aditus, &
 Ministris omne cum eo commercium
 interdictum, ac insuper Nuntius Apo-
 stolicus Neapolitanus Vincentius die
 vigesima octava Novembris, & poſ-
 ea Bruxellensis Nuntius urbe totaque
 ditione excedere jubebantur. Hæc tamen
 controversialia quarto post anno ple-
 ne fuit composita, atque Imperator de
 Regno Neapolitano investitus.

§. XXXIX.

Aliæ Pontificis angustiæ ac moleſtia.

Theatr. Eu- Non deerant adhuc aliæ contentio-
 rop. l. o. nes, quibus Pontifex, cum utri-
 pag. 390. que